

Standardy Ochrony Małoletnich Organizacji „Fundacja Historia Vita” na potrzeby organizacji i przeprowadzenia wydarzenia „Imladris”

Główną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez organizatorów konwentu Imladris jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Celem polityki „Standardów Ochrony Małoletnich” jest zapewnienie Wam — młodzieży sprzyjających warunków rozwijania swoich pasji w atmosferze wzajemnego szacunku, życzliwości i bezpieczeństwa. Nie dopuszczalne jest stosowanie wobec Was żadnej formy przemocy. Członkowie organizacji, działają w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych organizacji oraz swoich kompetencji.

Rozdział I Wyjaśnienie terminów

§ 1.

1. **Członek Organizacji:** To każda osoba należąca do organizacji konwentu Imladris – na przykład wolontariusz, osoba tworząca atrakcje czy organizator. Będziemy nazywać tę organizację po prostu „Organizacją”.
2. **Organizator wydarzenia:** Fundacja Historia Vita
3. **Przedstawiciel Organizacji:** to wskazane przez organizatora wydarzenia osoby sprawujące nadzór nad realizacją SOM oraz pilnuje, żeby wszystkie zasady ochrony dzieci były przestrzegane.
4. **Dziecko:** Każda osoba, która ma mniej niż 18 lat.
5. **Opiekun dziecka:** Osoba, która jest odpowiedzialna za dziecko i może je reprezentować. Może to być rodzic, opiekun prawny lub rodzic zastępczy.
6. **Zgoda rodzica:** To zgoda, którą wyraża przynajmniej jeden z rodziców lub opiekunów prawnych dziecka.
7. **Krzywdzenie dziecka:** To każde działanie, które szkodzi dziecku. Może to być coś, co jest zabronione przez prawo lub coś, co zagraża dobru dziecka, w tym jego zdrowiu i bezpieczeństwu.
8. **Krzywdzenie fizyczne:** To użycie siły przeciwko dziecku, które może spowodować jego zranienie, zagrożenie zdrowia, życia, rozwoju lub godności. Może to być jednorazowe działanie lub powtarzające się sytuacje. Przemoc fizyczna to na przykład bicie, duszenie, gryzienie, kopanie, policzkowanie, popychanie, szarpanie, szczypanie i tak dalej.
9. **Przemoc psychiczna:** To kiedy ktoś celowo rani dziecko nie fizycznie, ale emocjonalnie, poprzez swoje słowa lub brak odpowiedniej troski. Może to być powtarzające się lub długotrwałe. Przemoc psychiczna to między innymi: ignorowanie dziecka, krytykowanie dziecka w obecności innych, ośmieszanie dziecka, odrzucanie dziecka, poniżanie słowne dziecka, upokarzanie dziecka wciąganie dziecka w konflikty dorosłych i tak dalej.

10. **Przemoc seksualna:** To sytuacja, w której dziecko jest wciągane w aktywności seksualne, których nie rozumie lub na które nie może się zgodzić. Dotyczy to także sytuacji, gdy te aktywności są sprzeczne z prawem lub normami społecznymi. Przemoc seksualna może mieć miejsce zarówno między dorosłym a dzieckiem, jak i między dwójką dzieci, jeśli jedno z nich jest starsze lub bardziej dojrzałe. Przemoc seksualna to np. zmuszanie do oglądania zdjęć i/lub filmów przedstawiających osoby bez ubrań, robienie takich zdjęć dziecku, naruszenie stref intymnych naszego ciała, dotykanie nas wbrew naszej zgody.
11. **Dane osobowe dziecka:** To wszystkie informacje, które pozwalają na zidentyfikowanie dziecka, czyli dowiedzenie się, kim ono jest.

Rozdział II

Jak rozpoznać i reagować na sytuacje, które mogą krzywdzić dzieci

§ 2.

1. Każda osoba z Organizacji wie, na co zwracać uwagę, aby zauważyć, że dziecko jest w niebezpieczeństwie.
2. Osoby z Organizacji regularnie sprawdzają, czy dzieci czują się dobrze i są bezpieczne.
3. Każda osoba w Organizacji zna zasady, które mówią, jak dorośli powinni traktować dzieci i jak dzieci powinny traktować siebie nawzajem. Te zasady są zapisane w specjalnym dokumencie, załącznik nr 1 (**Zasady Bezpiecznych relacji Dorosły-Dziecko**)

Rozdział III

Co robić, gdy dziecko jest w niebezpieczeństwie

§3.

1. Dzieci mogą być zagrożone na różne sposoby, w tym dokumencie rozróżniamy trzy rodzaje zagrożeń:
 - a) **Przestępstwa:** Gdy ktoś zrobił dziecku coś bardzo złego, jak np. wykorzystanie seksualne czy znęcanie się nad nim.
 - b) **Inne krzywdzące zachowania:** Gdy ktoś nie popełnia przestępstwa, ale nadal krzywdzi dziecko, np. krzycząc na nie, stosuje kary fizyczne lub poniżając.
 - c) **Zaniedbanie:** Gdy ktoś nie dba o podstawowe potrzeby dziecka, takie jak jedzenie, higiena czy zdrowie.
2. Na potrzeby tego dokumentu wyróżniamy zasady reagowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez:

- a) Dorosłego: Może to być ktoś z Organizacji, inna dorosła osoba albo rodzic lub opiekun dziecka.
- b) Inne dziecko: Może to być dziecko starsze, młodsze lub w tym samym wieku.

§4.

1. Jeśli ktoś z Organizacji zauważy, że dziecko może być krzywdzone, albo jeśli dziecko lub jego opiekun powie o tym, to ta osoba musi napisać o tym i przekazać tę informację Przedstawicielowi Organizacji.
2. Zarząd Organizacji zajmuje się sprawą i może wyznaczyć inną osobę do prowadzenia działań. Jeśli tak się stanie, członkowie Organizacji, dzieci i ich opiekunowie zostaną poinformowani o imieniu, nazwisku, adresie e-mail i numerze telefonu tej osoby. Taka osoba działa wtedy w imieniu Zarządu.
3. Zarząd informuje opiekunów dziecka, że musi zgłosić podejrzenie krzywdzenia dziecka do odpowiednich instytucji, takich jak policja, prokuratura, sąd rodzinny lub ośrodek pomocy społecznej.
4. Po poinformowaniu opiekunów, Zarząd sam zgłasza podejrzenie przestępstwa do policji lub prokuratury.
5. Każda interwencja jest zapisywana w specjalnym formularzu, którego wzór jest w załączniku nr 2 (**Formularz Interwencji**) tego dokumentu. Formularze te są przechowywane przez Przedstawiciela Organizacji.

§5.

Jeśli podejrzewasz, że życie dziecka jest zagrożone lub może dojść do poważnego uszkodzenia jego zdrowia, natychmiast zadzwoń na numer alarmowy 112, aby powiadomić policję lub pogotowie ratunkowe. Osoba z Organizacji, która jako pierwsza dowiedziała się o zagrożeniu, jest odpowiedzialna za wykonanie telefonu i późniejsze wypełnienie formularza interwencji.

§ 6.

Gdy dziecko jest krzywdzone przez dorosłego

1. Jeśli ktoś zgłosi, że dziecko jest krzywdzone, Przedstawiciel Organizacji przeprowadza rozmowy z dzieckiem i osobami, które mogą coś wiedzieć o tej sytuacji, zwłaszcza z opiekunami dziecka. Celem rozmowy jest ustalenie, co się dokładnie wydarzyło. Wszystkie informacje są zapisywane w formularzu interwencji.
2. Przedstawiciel organizuje spotkanie z opiekunami dziecka, aby przekazać im informacje o zdarzeniu oraz możliwości skorzystania z pomocy specjalistów lub innych organizacji.

3. Jeśli okazuje się, że popełniono przestępstwo wobec dziecka, Przedstawiciel zgłasza to do policji lub prokuratury.
4. Jeśli dziecko było krzywdzone przez kogoś z Organizacji, ta osoba natychmiast zostaje odsunięta od kontaktu z dziećmi, aż sprawa zostanie wyjaśniona.
5. Jeśli członek Organizacji zrobił coś krzywdzącego, ale nie było to przestępstwo, Przedstawiciel bada sprawę, rozmawiając z podejrzaną osobą, dzieckiem i świadkami. Jeśli naruszenie było poważne, np. doszło do poniżenia dziecka, Zarząd może rozważyć zakończenie współpracy z tą osobą.
6. Wszystkie osoby, które dowiedziały się o krzywdzeniu dziecka, muszą zachować te informacje w tajemnicy, chyba że muszą je przekazać odpowiednim instytucjom.
7. Jeśli opiekunowie zgłosili podejrzenie krzywdzenia, a to się nie potwierdziło, Przedstawiciel informuje ich o tym na piśmie.

§7.

Gdy dziecko jest krzywdzone przez inne dziecko

1. Jeśli podejrzewasz, że jedno dziecko krzywdzi drugie podczas wydarzeń organizowanych przez Organizację, musisz porozmawiać z każdym z nich osobno, a także z ich opiekunami. Rozmowy przeprowadza się również z innymi osobami, które mogą znać szczegóły zdarzenia. Wszystkie ustalenia zapisuje się na formularzach interwencji – osobnych dla każdego dziecka.
2. Z opiekunami dziecka, które było krzywdzone, trzeba opracować plan, jak zapewnić mu bezpieczeństwo, w tym sposoby na oddzielenie go od dziecka, które mu zagraża.
3. Jeśli dziecko, które krzywdziło, nie jest uczestnikiem zajęć Organizacji, trzeba porozmawiać z dzieckiem pokrzywdzonym i jego opiekunami, aby ustalić, co się wydarzyło. Przedstawiciel informuje opiekunów o zdarzeniu i możliwościach uzyskania pomocy.
4. Jeśli dziecko krzywdzące ma co najmniej 13 lat i jego zachowanie jest przestępstwem, należy powiadomić policję.

Rozdział IV

Jak chronimy wizerunek dziecka

§8.

1. Organizacja dba o bezpieczeństwo danych osobowych dzieci zgodnie z przepisami prawa.
2. Organizacja szanuje prawo dziecka do prywatności i chroni jego wizerunek.

§9.

1. Członkowie Organizacji nie mogą pozwalać mediom na filmowanie, fotografowanie lub nagrywanie dziecka na terenie wydarzenia Organizacji bez pisemnej zgody opiekuna.
2. Jeśli dziecko pojawia się na zdjęciu lub filmie jako część większej grupy, krajobrazu lub wydarzenia publicznego, zgoda opiekuna nie jest potrzebna.
3. Aby opublikować zdjęcie lub nagranie dziecka zrobione w Organizacji, członek Organizacji musi mieć pisemną zgodę opiekuna.

Rozdział V

Bezpieczne korzystanie z internetu i mediów elektronicznych

§10.

1. Organizacja „Imladirs” nie zapewnia dostępu do internetu.

Rozdział VI

Monitorowanie stosowania Polityki

§11.

1. Zarząd Organizacji wyznacza osobę odpowiedzialną za przestrzeganie Polityki ochrony dzieci, tj. Julie Kowską
2. Osoba ta monitoruje realizację Polityki, reaguje na jej naruszenia, prowadzi rejestr zgłoszeń i proponuje zmiany w Polityce.
3. Każdy członek Organizacji może proponować zmiany i zgłaszać naruszenia Polityki.
4. Zarząd Organizacji wprowadza potrzebne zmiany do Polityki i informuje o nich członków Organizacji, dzieci i ich opiekunów.

Rozdział VII

Przepisy końcowe

§12.

1. Polityka zaczyna obowiązywać od dnia jej ogłoszenia.
2. Ogłoszenie jest dostępne dla członków Organizacji, dzieci i ich opiekunów.